

● Sündüs Arslan Akça

Ah Bu Şehir

Her gelişim yağmura gebedir bu şehirde
Kıvrandır usumdaki gün görmemiş anılar
Bulutlar ki alçalır kararır göğün yüzü
Sözüm genzime kaçar büyür düştüğüm boşluk
Artçı sarsıntıların yokladığı sıralar
Kırılır saç tellerim ve uzaktan ince saz

Taş döşeli sokağın güngörmüş çehreleri
Göçlerini yükleyip ötelere gitmişler
Her gelişim kambura çevirir bu şehirde
Kerpiç duvarlar göçmüş hatıralar üstüne
Birer birer kapılar kapanır üzerime
Kalbimin titreyişi saklı ceviz sandıkta
Döktüm dört bir kıyıyı, ağlaştıkça kendimle

Yabancı kalacağım çocukluğum olmasa
Çehrelerde arayıp bulamazken kendimi
Büyüyor garipliğim, öksüzlüğüm bir daha
Her gelişim kalbura çevirir bu şehirde
Yola koyulmalarım avutuyor ruhumu
Mevsim de üzerime gelip durmasa hani

Şu karşiki nehirde sanki annem akıyor
Kıyısına sesimden ağıt bırakıyorum
Bir mezar kadar sessiz çekingen bir seherde
Seftil'e döner başım buluşurum Rahman'la
Her gelişim mahmura çevirir bu şehirde
Gidenler ah gidenler eksilen dua küpüm

Şakaklarım yılları öğüten bir değirmen
Ölümün soğuk yüzü soluğuma sokulur
Darmadağınık olur büyüttüğüm ne varsa
Sırtımı yasladığım dağı arar gözlerim
Dudağımda solgun bir hikâyeden kırıntı
Kuşlar terennüm eder bütün yaşanmışlığı
Her gelişim teymura çevirir bu şehirde

Mevsim elbisesini giydirir üzerime
Eteklerim süpürür benden kalan izleri
Kim bilir hangi anda ya da hangi şiirde
Hayat kendini salıp yıkılacak üstüme
Hangi mısra tutacak ellerimden bir daha
Bu şehir, ah bu şehir en derin ağrım benim